

GUDBRANDSDALEN

slåttar frå Skjåk

NRK

Skjåkbygda tidleg på 1900-talet.

FOTO: UKJENT, FRÅ KRISTIAN HOSARS FOTOSAMLING

SKJÅK

i Ottadalen er ei bygd rik på tradisjonar innan ulike kulturuttrykk, t.d. treskjering, ymse handverk og folkemusikk. Her har det vore ruvande spelmann etter gammalt, og den fremste og mest kjende er utan tvil Fel-Jakup eller Loms-Jakup (1821–1876), Myllarguten på vanleg fele, om ein vil bruke ei slik samanlikning.

Jakup var fødd i Lom kommune og døydde i Skjåk. Lom kommune vart delt i Lom og Skjåk i 1866. Ruvande spelmann var det før Jakup si tid au, ikkje minst Ole Jørgensen Vangje (1748–1811), ofte kalla Spelmann-Vangjen. Sjugurd Hjeltnetredet (1810–1889), i ettertid gjerne kalla Gamel-Sjugurd, var skreddar og storspelmann som føren Lars. Han kom til å bli den første verkelege læremeistren for Fel-Jakup, og Jakup fekk av fyrtse fela frå han.

Fel-Jakup var fødd utanfor ekteskap og voks opp i fattigdom. Han kom på legd, og rømde frå heimbygda over til Lesja og heilt til Trondheim. Han farta mykje rundt i landet, dels saman med den legendariske Karl fant, truleg Karl Johansen Rosenberg (ca 1775–ca 1855). Han vart kjent og kjær som storspelmann og var mykje etterspurð på dansefestar og i samkomer rundt omkring. Det er sagt at han spelte for Ole Bull. Bull skal ha sagt at Myllarguten var best til å laga slåttar, men Jakup var den beste spelmannen. Han vart ein viktig tradisjonsberar, samstundes som han var ein viktig formidlar av nyare slåttetyper, t. d. vals, og innførte ein meir teknisk spelestil. Ingen av barna vart spelmann, men den yngste jenta, Kari, var svært musikalsk og hulla slåttar etter faren, mellom anna for Rikkar Skjelkvåle.

Torkjell Auale (1863–1940) var 13 år da Fel-Jakup døydde og høyrd difor han lét. Han lærde au «leikje» av Jakup. Både han og Hans Skamsar (1884–1963), ein annan sentral spelmann i tida etter Jakup, var i Amerika ei tid. Der kom dei i lag med spelmann frå andre stader i landet, og særleg Torkjell hadde med seg fleire slåttar lært av storspelmannen Jon Bolstad frå Stryn.

Hauge-rørsla stod sterkt i Skjåk, og difor var det ikkje alltid berre greitt å vera spelmann, for felelæte vart sett på som syndig. Likevel såg mange mellom fin-grane når det galdt Fel-Jakup, for dei fleste forstod nok at han var ein kunstnar utanom det vanlege. Etter kvart vart durspel som ein- og toradar ein sterkt konkurrert til fela og overtok dansemusikken stadig meir.

På denne bakgrunnen ser vi det som viktig å gje ut ein cd med nokre av dei gamle spelmannene i Skjåk. Det gjeld Rikkar Skjelkvåle, Kristen Vang, Petter Emil Bruheim og John Kolstadløkken, alle fødde litt før eller etter 1900. Asbjørn Blikken, som var om lag 20 år yngre, var også ein sentral spelmann frå Skjåk.

Spelet til alle fire syner sterke lokale og personlege kvalitetar og er svært interessant sett med náttidas augo. I Skjåk har lagspelet vore mindre dyrka, og dette har nok vore med på å halde oppe slike individuelle særtrekk.

Nemnast må det at det finst berre ei musikkutgjeving på fele frå Skjåk, nemleg ein cd med tvillingbrørne Alfred og Matias Bismo. Båe er borte nå.

SPELEMENNENE PÅ CD-EN

FOTO: UKJENT / LANT AV SKJÅK HISTORIELAG

Rikkar Skjelkvåle

Kristen Vang

FOTO: KRISTIAN STAKSTON

RIKKAR SKJELKVÅLE (1890–1976) vart gardbrukar på Skjelkvåle i og med at to eldre brør reiste åt Amerika. Per Kringelhaugen (1830–1907), ofte kalla Per Spelmann, frå Bøverdal vart henta til Skjelkvåle for å lære opp guten, som hadde spelmannsblod i årene. Bror til bestemora var Rolv Gaupar, ein av dei aller fremste arvtakarane etter Fel-Jakup. Han reiste åt Amerika i unge år.

Rikkar byrja å spela tidleg, også til dans, og alt som 16-åring lét han åleine på eit storbryllaup i Skjåk. Han lærde av spelmenn i samtid, men særleg av grannen Torkjell Auale, som vart ein vidareformidlar av arven etter Fel-Jakup. Å halde ved like linene tilbake til Jakup vart ei hovudsak for Rikkar, så «gamelleiken», som han sa, var dei grummaste.

Etter ein aktiv spelmannsperiode i yngre år vart det etter kvart mindre tid til spelning. Rikkar leigde bort garden sist i 20-åra og forpaktar gardar rundt Oslo. I tillegg dreiv han med andre store prosjekt. Etter krigen vart det meir speling, og i 1950–60-åra var han jamt ute med fela, både som deltarar på kappleikar og på ymse konsertar. Han var ein god forteljar og fortalte gjerne om Fel-Jakup og slåttane etter han. Sjølv om vidareføringa av tradisjonen etter Jakup vart hovudærendet hans, laga han au nokre slåttar, svært sjølvstendige og storfeite «leikje». Spelet til Rikkar er både storfelt og rikt på ornamentikk. Han fingra meir enn det som var vanleg i Ottadal, og det kunne sjå ut som det vart meir av dette etter at han drog på åra. Han var ein personlegdom, bevisst seg sjølv, slekta og tradisjonen han var ein del av. Han var ein markert spelmann med ein personleg stil.

Alt i alt er Rikkar hovedpersonen i Skjåk når det gjeld formidlinga av storkultane før, særleg Gamel-Sjugurd og Fel-Jakup.

KRISTEN VANG (1902–1979) var frå Vangsbakken og levnærde seg som gardbrukar og dreiv elles med sniring og tømring. Han lærde sjølvsagt av dei eldre spelmannene, mest Rikkar Skjelkvåle, men utvikla ein annan stil. Spelet var lettare med større tempo og mindre fingring. Eit særtrekk ved han var ei heller kort bogeføring med ein klår og mjuk tone og ein spenstig rytmje. Han var ein omtykt spelmann og vart eit ideal for mange yngre utøvarar.

Han var ein svært aktiv spelmann i heimbygda. Han spelte mykje på ulike festar i Skjåk, mest i Solheim, og elles på ymse tilstellingar på setrer i Finndalen, t. d. skilnadsballar. Mykje brukt var han òg som gjestebodsspelmann.

Kristen var av dei aller fyrste frå Gudbrandsdalen som lét i NRK med opptak alt frå 1932. Han var med på ulike kappleikar, siste gongen på Fel-Jakup-stemnet i Skjåk i 1971. På landskappleiken i Oslo 1948 vann han klassa for fele.

Kristen Vang laga au slåttar, og nokre av valsane hans er ein god del i bruk.

PETTER EMIL BRUHEIM (1903–1982), som ofta kalla Emil, var sonen til den kjende fjellmannen Svein Kvitingen og småbrukar av yrke. I tillegg dreiv han agentur for borttinging av aviser. Han lærde «leikje» av mellom andre Rikkard Skjelkvåle og Kristen Vang, og ikkje minst av Ola Banken, som hulla Fel-Jakup-slåttar. I spelstil likna han nok mest på Rikkard Skjelkvåle med mykje fingring og kraftig tone, men utvikla au eit svært personleg uttrykk.

I yngre år lét han noko til dans, og som eldre likte han å halde konsert med felelæte og forteljing. God til å fortelja var han med framifrå minne og talegåver. Emil spelte au ein god del hardingfele, gjerne slåttar frå Telemark eller Nordfjord, t. d. etter Jon Rosenlid.

JOHN KOLSTADLØKKEN (1910–1998), til dagleg kalla Jo Krossveigje, levnærde seg som gardsarbeidar og snikkar.

Han lærde mest av Rikkard Skjelkvåle og Kristen Vang, som vart ideal for han. Jo kunne mange «leikje» av ymse slag, ikkje minst runddansar som han har lært bort til mange, både i Skjåk og andre bygder. I yngre år, før durspelet overtok mykje av dansemusikken, lét han mykje til dans.

Eit særtrekk ved han var sikker stilsans og god fingertame.

ASBJØRN BLIKKEN (1928–1987) busette seg på Oppdal tidleg i 1950-åra. I alt flytte fem av Blikken-syskena dit.

Asbjørn var netthendt og vart ein flink handverkar. På Oppdal arbeidde han mest som smed i skiferindustrien.

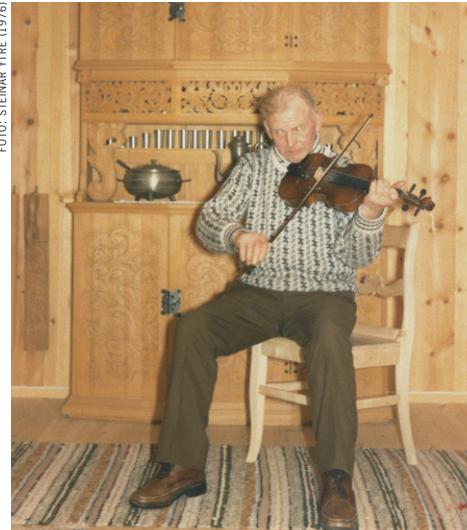
Han var aktiv i spelmannsmiljøet der, både som musikalsk leiar i spelmannslaget, læremeister for yngre og som dansespelmann, ikkje minst i bryllaup. Med ein god fingertame og vakker og myuk tone kom han til å prege slåttespelet på Oppdal, både med omsyn til stil og repertoar, og mange av slåttane etter han er framleis i bruk. Ein god forteljar med mange artige historier var han òg.

I Skjåk hadde Asbjørn Kristen Vang som fremste læremeister og ideal, men han tok òg i bruk slåttar frå andre bygder i Ottadalalen og elles frå Oppdal. Ei tid var han aktivt med på kappleik og vann mellom anna distriktskappleiken i Molde i 1968.

Kjelder

- Knut Kjøk: *Slåtte og leikje* 2012 bind 1–6
  - Erling og Jarnfrid Kjøk: *Ei spelmannsøge* 1995
  - Ole Håve, Rikkard Skjelkvåle, Erik Viken og Knut Kjøk
- Takk til Stein Arne Melby for digitalisering og til Skjåk bibliotek for lån og scanning av foto.

FOTO: STEINAR YTRE (1976)

John Kolstadløkken

FOTO: KRISTJÁN STAKSTON

Asbjørn Blikken

Petter Emil Bruheim framfor Fel-Jakup-stugu.

FOTO: GUNNAR HAGEN (1971)

SLÅTTEOMTALE

RIKKAR SKJELKVÅLE

01. «**Vigstdamoen**», **springleik etter Fel-Jakup** (1944)
Omtykkt og utbreidd springleik i Gudbrandsdalen og på Nord-Vestlandet.
«En stor komposisjon i et lite format» var karakteristikkene komponisten David Monrad Johansen (1888–1974) gav denne springleiken.
02. **Storskotsken hans Fel-Jakup** (1944)
03. **Netosetervalsen** (1944)
Fel-Jakup skal ha laga valsen på ein skilnadsball på Netosetra.
04. «**Blind-Siri**», **springleik** (1954)
Denne leiken blir nok helst kalla «Blind-Sigrid» i Skjåk og finst i ulike former både i Noreg og Sverige.
05. **Springleik etter Fel-Jakup** (1956)
Leiken er brukt i heile Ottadalen under ulike namn, i Lom «Springleiken hena Torø Grasdalsmoen», i Vågå «Gamel-Stein» (jf Cd-ar frå Lom TA139 og Vågå TA156). I Skjåk er springleiken dels kalla «Gamel-Vika».
06. «**Nordavinden**», **springleik** (1956)
Denne leiken skal Fel-Jakup ha laga ein gong han overnattat på garnen Lykra i Skjåk og ikkje fekk sova fordi nordavinden «dondra fløgvis i svalom all natte» (Ivar Kleiven) Eit anna namn er «Vindflogoleiken».
07. «**Konkurrenten**», **springleik laga av Rikkar Skjelkvåle** (1971)
Privat opptak ved Ole Håve.
Rikkar laga denne springleiken til eit stemme i 1936. Privat opptak.

KRISTEN VANG

08. «**Gamel-Sulheimen**», **vals** (1950)
Leiken har fått namn etter Ola Sulheim (1845–1925) frå Bøverdalens. Denne valsen er knytt til Fant-Karl og har vore mykje brukt i fleire bygder.
09. «**Springleiken hass Jakup**» (1950)
10. «**Sylfest Mork**», **springleik** (1954)
Ein mykje brukt springleik som har fått namnet sitt etter spelmannen Sylfest Blakarsmoen (1837–1909) i Lom, som skreiv seg for Mork.
11. «**Stor i stugun**», **springleik** (1954)
Springleiken skal vera etter Fel-Jakup og blir spelt i ulike former både i Ottadalen og andre stader i landet. Namnet tyder truleg på at leiken er storfelt og mektig å danse til.
12. **Vals etter Fant-Karl** (1954)
13. **Springleik etter Fel-Jakup** (1954)
Leiken er brukt både i Lom, der kalla «Gamel-Andvord'n», og på Lalm i Vågå.
14. «**Gamel-Sjugurd**», **springleik** (1950)
Ein storfelt springleik som har fått namnet sitt etter Sjugurd Hjeltnartredet.

PETTER EMIL BRUHEIM

15. **Vals etter Gamel-Sjugurd** (1954)
Valsen er brukt etter heile Ottadalen under namna «Eklevals» i Lom og «Blind-Marit-vals» i Vågå og Sel.
16. «**Springaren hans Tore Viken**» (1971)
Leiken, som Emil har lært av Hans Skamsar, har vore mykje brukt i Lom i ei anna form.
17. **Annonsering ved Petter Emil Bruheim** (1971)
18. «**Slåtten hans Knut Randa**» (1971)
Denne har Emil lært av Ola Banken. Spelt i Lom og Vågå i ymse former og under fleire namn.
19. **Halling, seinare kalla «Petter Emil-hallingen»** (1954)
Emil hadde fleire hallinger han skulle vera åleine om.
20. **Jakup-vals etter Torkjell Auale** (1954)
Denne er mykje brukt i Skjåk, men er ukjent i Lom og Vågå.
21. **Halling frå Skottetoget** (1954)
Leiken finst i ulike former i fleire bygder i Gudbrandsdalen.
22. «**Rønnaug Huse**, **vals** (1954)
Mykje brukt vals som er laga av Rolv Gaupar (1824–1917) frå Lom, utvandra til Amerika i 1862. Han var gift med Rønnaug Huse og budde i Skjåk, og når Fel-Jakup var innom hos dei, lét han gjerne denne valsen. Jakup og Rønnaug dansa.

JOHN KOLSTADLØKKEN

23. «**Bakkestoren**», **springleik** (1971)
Leiken har fått namn etter spelmannen Ola Bakke (1830–1916), bestefar til John. Ola var eldst av fem brør og vart kalla «Storen», sjølv om han var minst. Han var far til 15 barn. Brukt i Vågå som ein springleik etter Gamel-Holin (Aslak Holen 1749–1838)
24. «**Bakvendtvisa**», **vals etter Fel-Jakup** (1971)
Namnet kjem nok av at leiken er vrang å låte.
25. «**Ein tå brørom hass Loms-Jakup**», **vals** (1971)
Fel-Jakup skulle ha treft Ole Bull og ville ha han til å spela for seg for 10 dalar. «Jeg stemmer ikkje min fiolin en gang for det, jeg,» var svaret. Så bad Bull Jakup om å låte, og han varta opp med to vassar. For dette fekk han 10 dalar av Bull. I Skjåk er desse vassane kalla for «Brørein».
26. **Skotsk etter Kristen Vang** (1971)
27. **Skotsk etter Kristen Vang** (1971)

ASBJØRN BLIKKEN

28. **Springleik frå Skjåk** (1967)
Leiken går på såkalla gorrlaust stille (basen i D). Springleiken går i dag under namnet «Gamel-Steinen» i Garmo og «Kari Kluften» i Vågå.
  29. «**Godvalsen**» (1969)
Ein mykje brukt vals som er knytt til Fel-Jakup.
  30. **Reinlender** (1969)
Denne har au vore spelt som skotsk i Skjåk.
  31. «**Bestemor**», **springleik** (1969)
Lært av Armund Bjørgen frå Garmo. I Lom har leiken vore mykje brukt i fleire former. Fleire springleikar i Ottadalen har same namnet.
  32. **Vals etter Fant-Karl** (1969)
Ein mykje brukt vals i Ottadalen.
  33. **Reinlender** (1969)
  34. «**Gjermundhallingen**» (1969)
Felestillet er ADFissE, det same som St. Thomasklokkestilet i Valdres, og er lite brukt i Gudbrandsdalen. Hallingen har vore brukt lenge av spelmann i Vågå.
-
- OM OPPTAKA:
NRK-opptak:
Spor 01,02 og 03: 06.03.1944.
Spor 08, 09 og 14: 19.11.1950.
NRK-opptak ved Rolf Myklebust:
Spor 04: 24.04.1954, Skjåk.
Spor 05: 18.08.1956, Kappleik, Glåmos.
Spor 06: 19.08.1956, Kappleik, Glåmos.
Spor 10, 11, 12 og 13: 24.04.1954, Skjåk.
Spor 15: april 1954, Skjåk.
Spor 16, 17 og 18: 05.01.1971, Heime hos Emil Bruheim, Skjåk.
Spor 19, 20, 21 og 22: 08.04.1954, Studio, Oslo.
Spor 23, 24, 25 26 og 27: 06.01.1971, Skjåk.
Spor 28: 01.07.1967, Landskappleiken, Folkets hus, Porsgrunn.
Spor 29, 30, 31, 32 og 33: 28.10.1969, Studio, Trondheim.
NRK-opptak ved Liv Greni:
Spor 34: 20.09.1969, Distriktskappleiken 1969, Alexandra hotel, Molde.
Privat opptak ved Ole Håve:
Spor 07: Skjåk, 1971.

FOTO: UKJENT, FRA KRISTIAN HOSARS FOTOSAMLING

Livø Skrinde and Rolv Kjeka's wedding at Sygard Skrinde, 1915. The fiddler is Halvard Eggem.

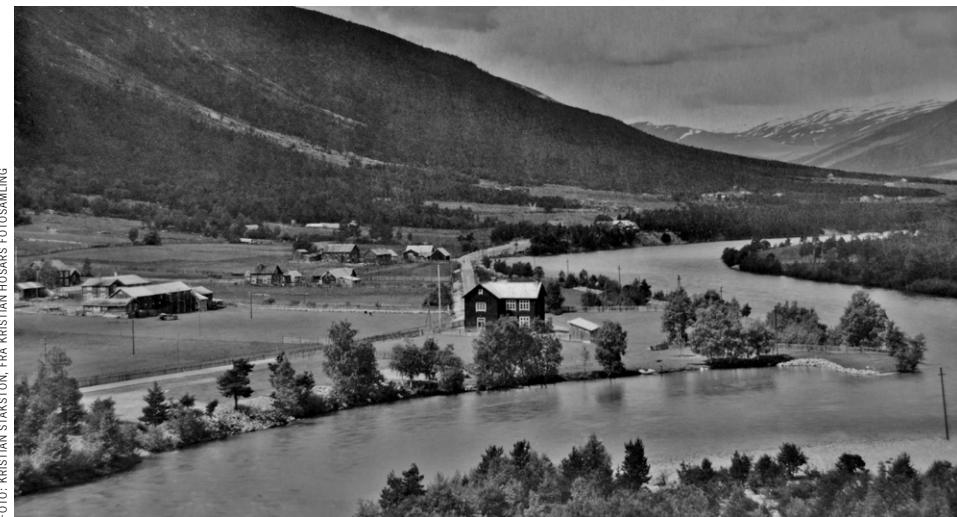

FOTO: KRISTIAN STAKSTØN, FRA KRISTIAN HOSARS FOTOSAMLING

Bokkodden

SKJÅK, in Ottadalen, is a village rich in traditional arts and crafts, such as wood carving and folk music. There have been great fiddlers here since olden times, and the foremost and best known is without doubt Fel-Jakup or Loms-Jakup (1821–1876), the Myllarguten of the normal fiddle, if one wishes to use such a comparison.

Jakup was born in the municipality of Lom and died in Skjåk. The municipality of Lom was divided into Lom and Skjåk in 1866. There were also great fiddlers there before Jakup's time, not least Ole Jørgensen Vangie (1748–1811), often called 'Spelmann-Vangien'. Sjugurd Hjelartredet (1810–1889), in retrospect usually called Gamel-Sjugurd (Old Sjugurd), was a tailor and great fiddler, like his father, Lars. He was to become the first real mentor Fel-Jakup had, and Jakup also got his first fiddle from him.

Fel Jakup was born out of wedlock and grew up in poverty. He was receiving poor relief and escaped from his home village over to Lesja and all the way to Trondheim. He travelled a lot throughout the country, at times together with the legendary Karl Fant, probably Karl Johansen Rosenberg (ca. 1775–ca. 1855).

He was known and loved as great fiddle player and was much in demand at dances and at gatherings round and about. It is said that he played for Ole Bull. Bull reportedly said that Myllarguten was best at writing tunes, but Jakup was the best player. He was an important tradition bearer, but he also was an important conveyor of new types of tunes, such as waltzes, and introduced a more technical way of playing. None of his children became fiddlers, but the youngest girl, Kari, was very musical and would diddle her father's tunes for, amongst others, Rikkar Skjelkvåle.

Torkjell Auale (1863–1940) was 13 years old when Fel-Jakup died and he therefore heard him play. He also learnt tunes from Jakup. Both he and Hans Skamsar (1884–1963), another central fiddler in the period after Jakup, were in America for a time. There they met fiddlers from other places in the country, and Torkjell in particular played several tunes he had learnt from the great fiddler, Jon Bolstad from Stryn.

The Hauge movement (strict Christianity) was strong in Skjåk, and it was therefore not always that easy to be a fiddle player, as fiddle playing was viewed as sinful. Many, however, looked the other way when it came to Fel-Jakup, as most people seemed to understand that he was an extraordinary artist. After a while, one- and two-row accordion playing became a strong competitor of the fiddle and was used more and more for playing for dancing.

Against this background, we see it as important to release a CD of some of the old central fiddlers in Skjåk. That was especially true of

Rikke Skjelkvåle, Christian Vang, Petter Emil Bruheim and John Kolstad Lokken, all born slightly before or after 1900.

The playing of all four shows strong local and personal qualities and is very interesting when seen through modern eyes. In Skjåk, group playing has been less cultivated, and this has indeed led to maintaining such individual characteristics.

It must be mentioned that there is only one fiddle album from Skjåk, namely a CD with twin brothers, Alfred and Matias Bismo. Both have passed away now.

THE FIDDLERS ON THIS CD

RIKKAR SKJELKVÅLE (1890–1976) became a farmer on Skjelkvåle, seeing as his two elder brothers had travelled to America. Per Kringelhaugen (1830–1907), often called Per Spelmann, from Bøverdal, was asked to go to Skjelkvåle to train the boy, who had fiddler's blood in his veins. His grandmother's brother was Rolv Gaupar, one of the foremost heirs of Fel-Jakup's style. He travelled to America during his younger years.

Rikkar started playing early on, also for dancing, and already as a 16 year old played alone at a big wedding in Skjåk. He learnt to play from his contemporaries, but in particular from his neighbour, Torkjell Auale, who was a conveyor of the legacy of Fel-Jakup. To maintain the links to Jakup was extremely important to Rikkar, so he thought the old tunes were the best.

After an active period of fiddling in his younger years, he gradually had less time to play. Rikkar rented out the farm in the 1920s and leased farms around Oslo. In addition, he was involved in other major projects. After the war, there was more playing, and in the 1950s and 60s he was regularly out and about with the fiddle, both as a participant in kappleiks and at various concerts. He was a good raconteur and liked to tell about Fel-Jakup and the tunes in the tradition after him. Even though the continuation of the tradition after Jakup was his main concern, he also wrote several highly individual and great tunes. Rikkar's playing is both impressive and rich in ornamentation. He used more intricate fingering than was usual in Ottadalen, and it appears that he did this more and more as the years went on. He was a personality, conscious of himself, his kin and the tradition he was a part of. He was an accomplished fiddle player with his own personal style.

All in all, Rikkar is the main person in Skjåk when it comes to conveying the music of the greats that went before, in particular Gamel-Sjugurd and Fel-Jakup.

KRISTEN VANG (1902–1979) was from Vangsbakken and made his living as a farmer and also worked as a carpenter and lumberjack. He learnt, of course, from the older fiddlers, primarily Rikkar Skjelkvåle, but developed another style. His playing was lighter and much faster, with less intricate fingering. A characteristic of his was shorter bow strokes with a clear and soft tone and a buoyant rhythm. He was a popular fiddler and was the ideal for many younger performers.

He was a very active fiddler in his home area. He played a lot at various festivities in Skjåk, primarily in Solheim, and also at various events held on mountain pastures in Finndalen, such as parties at the end of the summer before the people came down from the mountain pasture and back to their farms. He was also widely used as a fiddler at larger events.

Kristen was one of the very first from Gudbrandsdalen who played on NRK, recorded as early as 1932. He participated in various kappleiks, the last time at Fel-Jakup-Stemnet in Skjåk in 1971. He won the fiddle competition at Landskappleiken in Oslo in 1948.

Kristen Vang also wrote tunes, and some of his waltzes are widely played.

FOTO: UKJENT, LÅNT AV SKJÅK HISTORIELAG

Rikkar Skjelkvåle

Kristen Vang

FOTO: KRISTIAN STAKSTON

FOTO: KRISTIAN STAKSTON, FRÅ KRISTIAN HOSARS FOTOSAMLING

Petter Emil Bruheim

FOTO: UKJENT, FRÅ KRISTIAN HOSARS FOTOSAMLING

Ved Pollvatnet. Bil registrert i 1923, eigar Ola Ånstad.

PETTER EMIL BRUHEIM (1903–1982), most often called Emil, was the son of the notable mountaineer, Svein Kvitingen, and a farmer by profession. In addition, he worked as salesman for newspaper subscriptions. He learnt tunes from, amongst others, Rikkar Skjelkvåle and Kristen Vang, and not least from Ola Banken, who would diddle Fel-Jakup tunes. His playing style was most similar to that of Rikkar Skjelkvåle, with intricate fingering and a powerful tone, but he also developed an extremely personal expression.

In his younger years, he played a bit for dancing and when he was older he liked to hold concerts of fiddle tunes and stories. He was a good story teller with a superb memory and was a gifted speaker. Emil also played a good deal of Hardanger fiddle, mainly tunes from Telemark or Nordfjord, such as those in the tradition of Jon Rosenlid.

JOHN KOLSTADLØKKEN (1910–1998), generally called Jo Krossveigie, lived as a farm worker and carpenter.

He learnt mainly from Rikkar Skjelkvåle and Kristen Vang, who he based his style on. Jo knew many tunes of various kinds, not least round dances, which he taught to many, both in Skjåk and other villages. In his younger years – before accordion was used so much in dance music – he played a lot for dancing.

A characteristic of his playing was a strong sense of style and a good touch.

ASBJØRN BLIKKEN (1928–1987) settled in Oppdal in the early 1950s. A total of five of the Blikken siblings moved there.

Asbjørn was a deft man and became a skilled craftsman. In Oppdal, he worked primarily as a smith in the slate industry.

He was an active part of the fiddle scene there, both as musical leader of the spelmannslag, tutor for the younger players, and played for dancing, not least at weddings. With a good touch and a beautiful and soft tone, he came to characterise fiddle playing in Oppdal, both as regards style and repertoire, and many of the tunes in the tradition after him are still in use. He was also a good raconteur, with many funny stories.

In Skjåk, Kristen Vang was Asbjørn's main fiddle tutor and ideal, but he also played tunes from other villages in Ottadalen and from elsewhere in Oppdal. For a time, he was actively involved in kappleiks and won, among others, the local kappleik in Molde in 1968.

Utsyn vestover frå Skjåk.

Rikkar Skjelkvåle, fele:

01. «Vigstadmoen», springleik etter Fel-Jakup (01:52)
02. Storskotsken hans Fel-Jakup (02:34)
03. Netosetervansen, av Jakup Olsen (02:17)
04. «Blind-Siri», springleik (02:40)
05. Springleik etter Fel-Jakup (02:34)
06. «Nordavinden», springleik av Jakup Olsen (02:33)
07. «Konkurrenten», springleik av Rikkar Skjelkvåle (02:41)

Kristen Vang, fele:

08. «Gamel-Sulheimen», vals (01:58)
09. Springleiken hans Jakup (02:06)
10. «Sylfest Mork», springleik (01:27)
11. «Stor i stugun», springleik (02:03)
12. Vals etter Fant-Karl (02:25)
13. Springleik etter Fel-Jakup (02:49)
14. «Gamel-Sjugurd», springleik (02:02)

Petter Emil Bruheim, fele:

15. Vals etter Gamel-Sjugurd (01:36)
16. «Springaren hans Tore Viken» (01:48)
17. Annonsering ved Petter Emil Bruheim (00:23)
18. «Slätten hans Knut Randa» (01:53)
19. Halling, seinare kalla «Petter Emil-hallingen» (01:53)
20. Jakup-vals etter Torkjell Auale (02:01)
21. Halling frå Skottetoget (02:45)
22. «Rønnaug Huse», vals (01:36)

John Kolstadløkken, fele:

23. «Bakkestoren», springleik (01:30)
24. «Bakvendtvisa», vals etter Fel-Jakup (02:17)
25. «Ein tå brørom hans Loms-Jakup», vals (01:42)
26. Skotsk etter Kristen Vang (01:45)
27. Skotsk etter Kristen Vang (01:50)

Asbjørn Blikken, fele:

28. Springleik frå Skjåk (01:22)
29. «Godvalsen» (02:25)
30. Reinlender (01:32)
31. «Bestemor», springleik (01:29)
32. Vals etter Fant-Karl (01:38)
33. Reinlender (01:35)
34. «Gjermundhallingen» (01:57)

(total 68:51)